

РЕШЕНИЕ

№ 23374

гр. София, 07.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав, в
публично заседание на 23.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Искра Гърбелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **2013** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 118, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на Р. Г. П., ЕГН: [ЕГН] чрез адв. М. П., срещу Решение № 2153-21-17/20.01.2025г. на директора на Териториално поделение (ТП) на НОИ – С. град, с което е оставена без уважение жалба с вх. № 1012-21-1432 от 17.12.2024 г., срещу Разпореждане №[ЕИК] от 31.10.2024 г. на длъжностното лице по ПО.

Жалбоподателят обжалва решението, като незаконосъобразно и необосновано, постановено при допуснати съществени грешки при изчисляване размера на пенсия за осигурителен стаж и възраст. В допълнение към жалбата посочва, че издадените служебни бележки, въз основа на които е извършена проверката за осигурителния доход, върху който са внесени осигурителните вноски на жалбоподателката за периода м.10.2016г.-31.12.2023г. не отговарят на реално извършените вноски. Предвид това е поискано да бъдат издадени актуални служебни бележки. Представя с тази молба подадени ГДД и молби за издаване на нови служебни бележки. В заключение отправя искане за отмяна на оспореното решение и извършване на нова проверка на данните за осигурителния доход, върху който са внесени дължимите осигурителни вноски като самоосигуряващо се лице за периода м.10.2016г.-31.12.2023г., поради некоректно изчисления размер на пенсията и установената разлика между зачетения от ПО осигурителен доход и този, върху който са внесени осигурителните вноски.

В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от адв. П., която поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира разноски, съгласно представен списък.

Ответникът – Директорът на ТП на НОИ - С. град, чрез процесуалния си представител оспорва

жалбата като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар.

Административен съд София – град, III отделение, 17 – ти състав, след като взе предвид наведените от страните доводи и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Заявление вх. № 2113-21-5401 от 01.08.2024 г. Р. П. е поискала да ѝ бъде отпусната лична пенсия за ОСВ. като е представила удостоверителни документи по чл. 2 от Наредбата за пенсиите и осигурителния етаж (НПОС), необходими за преценка на правото и определяне размера на пенсията.

В хода на образуваното пенсионно производство след направена преценка по представените документи за осигурителен стаж и по данни от Регистъра на осигурените лица (ПРОЛ) на жалбоподателката е зачетен осигурителен стаж от трета категория труд - 42 години. 07 месеца и 00 дни. като от заплатените по реда на чл.9а, ал.1 КСО осигурителни вноски за 6 години осигурителен стаж по представен образец УП-16 нхх.№2165-21-282 от 11.06.2024г. е зачетен осигурителен стаж с продължителност 5 години. С последващо разпореждане №[ЕГН] от 15.11.2024г., е отменено разпореждане №[ЕГН] от 31.10.2024 г., като е изготвен опис на осигурителния стаж като по удостоверение изх.№2165-21-282 от 11.06.2024г. е зачетен осигурителен стаж в пълен размер 6 години, по уверение за завършен шест годишен курс на обучение от Медицински университет „Проф. д-р П. С. - В..

В образуваното пенсионно производство зачетеният осигурителен стаж на жалбоподателката е изменен в размер 43 години. 07 месеца и 17 дни от трета категория труд. На основание чл.104 от КСО общият осигурителен стаж. превърнат към трета категория труд, е определен на 43 години, 07 месеца и 17 дни. С разпореждане № [ЕГН] от 15.11.2024 г., личната пенсия за осигурителен стаж и възраст е изменена пожизнено по чл.99, ал.1, т.2. буква „д“ КСО, считано от 29.07.2024г. Размерът на пенсията е определен при зачетен осигурителен стаж от трета категория труд - 43 години 07 месеца и 17 дни. индивидуален коефициент 2,3846 (ИК), изчислен по реда на чл. 70, ал. 9. изречение първо и второ от КСО, осигурителния доход на лицето за периода от 01.01.2000 г. до 28.07.2024 г., - 380442,58 лв. и средномесечен осигурителен доход за страната за 07.2023 г. - 06.2024 г. - 1556,10 лв.

В хода на пенсионното производство е установено, че за периода от 01.10.2016 г. до 28.07.2024 г. г-жа П. е самоосигуряващо се лице.

Във връзка с предявената жалба от дирекция „Пенсии“ при ТИ на НОИ С. - град е поискано от дирекция „Краткосрочни плащания и контрол“ да извърши нова проверка на данните за осигурителния доход, върху който са внесени дължимите осигурителни вноски като самоосигуряващо се лице за периода: 01.10.2016 г. - 31.12.2023 г., тъй като в подадената жалба за него лицето посочва доход, различаващ се от зачетения осигурителен доход.

Резултатът от проверката обективиран в Констатилен протокол №КВ-5-21 -01778945 от 09.01.2025 г. потвърдил осигурителния доход в служебни бележки изх.№21102- 21-2515#1 от 21.08.2024 г. и изх.№21102-21 -2996# 1 от 03.10.2024 г.

Установено е, че за Р. П. са подадени данни по реда на чл.5, ал.4 от КСО като самоосигуряващо се лице за периода: 01.10.2016г. - 31.12.2023г. на максимален осигурителен доход, определен от ЗБ на ДОО за съответната година, с изключение на месеците, през които лицето е било във временна неработоспособност и декларирания авансов осигурителен доход е пропорционален на отработените дни. В оспореното решение е посочено, че извършената проверка от дирекция „Краткосрочни плащания и контрол“ за лицето са установени преведени авансови осигурителни вноски в дължим размер съгласно подадени данни по чл.5. ал.4 от КСО. За годишно изравняване

в подадените годишни данъчни декларации периода 2016 г. - 2023 г. таблица 1 за определяне на окончателния доход е установено следното: в колона „Избран осигурителен доход” са попълнени авансовите осигурителни доходи, декларирани по чл.5, ага.4 от КСО. В колона „Месечен осигурителен доход от трудова дейност” не е деклариран доход от трудова дейност като самоосигуряващо се лице.

При горните данни и с оглед разпоредбата на чл. 6, ал. 9 от КСО е прието, че не са допуснати пропуски и грешки при определяне на общия осигурителен доход за периода: 01.01.2016 г. - 31.12.2023 г.

С разпореждане №620529919 от 15.11.2024 г., което отменя оспорваното разпореждане №«[ЕГН] от 31.10.2024 г. е определен размера на пенсията на основание §7ж от Г13Р на КСО, като е прибавена сума по ПМС №« 479/30.12.2021 г. в размер 60,00 лв. /2183,36 лв. + 60.00 лв./ или общо 2243.36 лв.

В оспореното решение се сочи, че във връзка с предявената жалба е извършена повторна проверка на пенсионната преписка, при която е установено, че не са допуснати пропуски и нарушения на законовите разпоредби при определяне на осигурителния стаж и осигурителния доход за изчисляване на ИК и на размера на личната пенсия за ОСВ на Р. П..

В настоящия случай индивидуалният коефициент на жалбоподателката. изчислен по чл. 70, ал. 9 от КСО и определен на 2,3846, е получен, като сборът на месечните съотношения между осигурителния доход на Р. П. за всеки месец за периода от 01.01.2000 г. до 28.07.2024 г. вкл., до която дата е зачетен осигурителен доход, и съответния среден осигурителен доход за страната за всеки месец от посочения период е разделен на сбора от съотношенията между броя на работните дни, за които се отнася, осигурителният доход на лицето за всеки месец за периода от 01.01.2000 г. до 28.07.2024г. и броя работни дни през този месец за посочения период. В решението се сочи, че изчисленията се извършват автоматично от специализиран софтуерен продукт с посочените данни за осигурителен стаж и осигурителен доход на лицето.

При горните данни е прието, че индивидуалният коефициент съобразно който е определен размерът на личната пенсия за ОСВ на Р. П. изчислен по реда на чл. 70, ал. 9 КСО - 23846. е правилно определен от длъжностното лице по ПО.

С Разпореждане [ЕГН] от 31.10.2024 г. е изменена личната пенсия за осигурителен стаж и възраст на Р. Г. П., като е допуснатата грешка при зачитане на осигурителния стаж. Установеното е наложило прилагането на чл.99. ал.1, т.2, буква „д” от КСО, съгласно който влязло в сила разпореждане по чл.98 може да се измени или отмени от органа, който го е издал, когато се установи че пенсията е определена в неправилен размер.

С оглед отстраняване на допуснатата неточност длъжностното лице по ПО е издало разпореждане № [ЕГН] от 15.11.2024 г., с което грешката е отстранена. Прието е, че Разпореждане № [ЕГН] от 15.11.2024 г. на длъжностно лице по ПО, с което е отменено оспореното в административното производство Разпореждане № [ЕГН] от 31.10.2024 г., е правилно и законосъобразно постановено и следва да бъде потвърдено.

В хода на съдебното производство с молба на ответника от 17.06.2025г. са представени нови доказателства в т.ч. и удостоверение № ПСОЛ-21-[ЕГН] от 16.06.2025г. за осигурителен стаж и доход на жалбоподателката като самоосигуряващо се лице за периода 01.2029г- 12.2023г. От същото се установява, че въз основа на подадените от жалбоподателката в НАП коригирации декларации, след издаване на оспореното решение е променен, като е увеличен осигурителният й доход за 5 години, което води и до промяна на дохода, от който се изчислява индивидуалния коефициент за определяне размера на пенсията.

Решение № 2153-21-17/20.01.2025г. на директора на ТП на НОИ – С. град е връчено на

жалбоподателя на 04.02.2025г.

Жалбата срещу решението на директора на Териториално поделение на НОИ-С. до съда, е подадена чрез административния орган, на 18.02.2025г.

Сезиращата съда жалба, е подадена от активно процесуално легитимирано лице, което е адресат на издаденото решение от ответната страна, и чиито права и законни интереси са засегнати от същото. Оспорването е осъществено в законоустановения срок по [чл. 118, ал. 1 от КСО](#), същото е надлежно упражнено, поради което подадената жалба е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно [чл. 168, ал. 1 от Административно-процесуалния кодекс \(АПК\)](#), приложим на основание [чл. 118, ал. 2 от КСО](#) съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 – издаден ли е акта от компетентен орган, в писмена форма, спазени ли са материалноправните и административнопроизводствените правила; актът съобразен ли е с целта на закона.

Оспореното решение е издадено от директора на ТП на НОИ – С. град, който е материално и териториално компетентния орган да разгледа жалбата Разпореждане №[ЕИК] от 31.10.2024 г. на длъжностно лице по ПО на основание [117, ал. 3 от КСО](#) и съгласно приложена по делото Заповед № 1712/17.08.2015г., като потвърденото с посоченото решение разпореждане също е издадено от длъжностно лице определено от ръководителя на ТП на НОИ С. град, със Заповед № 1015-21-67/01.03.2021г. При тези данни съдът намира, че както оспореният административен акт, така и разпореждането потвърдено с този акт са издадени от компетентен орган. Същото и потвърденото с него разпореждане са постановени в предписаната от закона форма и при спазване на съдопроизводствените правила.

Относно приложението на материалния закон съдът приема следното:

В случая жалбоподателката обжалва размерът на определената пенсия, като твърди, че индивидуалният коефициент по чл. 70, ал. 9 от КСО е неправилно изчислен, поради неправилно взети данни за осигурителния доход.

Императивното правило на чл. 142, ал. 1 от АПК предвижда, че съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му. Така формулирана, разпоредбата определя приложимия закон, меродавната за решаването на спора за законосъобразност на административния акт правна норма. Всяка проверка за законосъобразност на административния акт започва с установяване на приложимата към датата на издаване на акта правна норма. АLINE 2 на чл. 142 от АПК, въвежда правилото, че установяването на нови факти от значение за делото след издаването на акта се преценява към момента на приключване на устните състезания. В случая, в хода на съдебното производство се установяват именно такива нови факти от значение за делото чрез представянето на нови доказателства - ново удостоверение № ПСОЛ-21-[ЕГН] от 16.06.2025г. за осигурителен стаж и доход на жалбоподателката. От същото се установява, че осигурителният доход на Р. П. е увеличен за 5 години от 2019г. до 2023г., което води и до промяна на дохода, от който се изчислява ИК за определяне размера на пенсията. Тези нови обстоятелства не се оспорват от страните, поради което и съобразно нормата на [чл. 142, ал. 2 от АПК](#) съдът намира, че следва да вземе предвид, като същите обосновават незаконосъобразност на оспорения административен акт.. На всеки един етап от административния процес страната разполага с процесуална възможност да навежда релевантни за спорното право новооткрити факти или новооткрити или новосъздадени доказателства за новооткрити обстоятелства. При положени от страната дължима грижа и добросъвестност при упражняване на процесуалните си права (чл.3 ГПК и чл.4, ал.3 АПК) тези

нови факти и обстоятелства са част от фактическия и доказателствен материал по делото, респ. биха били взети предвид от административния орган и/или от съда при установяване на истината относно субективното право, засегнато от административния акт.

Изричната разпоредба на чл. 142, ал.2 от АПК дава правомощието на съда, при постановяване на решението си да вземе предвид и новонастъпилите факти, които са от значение за делото.

Между страните няма спор, че определения с посоченото удостоверение осигурителен доход не е взет предвид, при определяне размера на пенсията на жалбоподателката с разпореждане № [ЕИК] от 31.10.2024г. В тази връзка и с оглед новопредставените доказателства, оспореният акт и потвърденото с него разпореждане следва да бъдат отменени, като преписката бъде изпратена на длъжностно лице по чл. 98, ал. 1 от КСО, което като вземе предвид всички факти от значение за предмета на заявлението в т.ч. и новите данни, да се произнесе по същото като определи размера на пенсията на жалбоподателката.

С оглед горното обжалваното решение и потвърденото с него разпореждане следва да бъдат отменени, а на основание чл. 173, ал. 2 от АПК делото следва да бъде изпратено като преписка на длъжностното лице по чл. 98, ал. 1 от КСО при ТП на НОИ С. за ново произнасяне по заявление за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст с вх. № 2113-21-5401 от 01.08.2024 г. по описа на ТП на НОИ С., подадено от Р. Г. П., при съблюдаване на дадените с настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

Предвид изхода на спора в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски, като такива се претендират в размер на 1 500 лв. за заплатено авансово в брой адвокатско възнаграждение. Ответникът е направел възражение за прекомерност на така претендирания адвокатски хонорар, което съдът намира за основателно. В случая делото е приключило в две съдебни заседание и при липса на фактическа и правна сложност на същото, поради което претендираните разноски за адвокатско възнаграждение следва да се редуцират до установения минимум по чл. 8, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1/2004г. за възнагражденията за адвокатска работа , а именно до 500 лв.

Предвид горното и на основание чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд-София – град

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 2153-21-17/20.01.2025г. на директора на Териториално поделение (ТП) на НОИ – С. град, с което е оставена без уважение жалба с № 1012-21-1432 от 17.12.2024 г. на Р. Г. П. срещу Разпореждане №[ЕИК] от 31.10.2024 г. на длъжностното лице по ПО.

ИЗПРАЩА преписката на длъжностното лице по КСО при Териториално поделение на НОИ С., за ново произнасяне по заявление за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст с № 2113-21-5401 от 01.08.2024 г. по описа на ТП на НОИ С., подадено от Р. Г. П., при съблюдаване на дадените с настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Териториално поделение на НОИ С. да заплати на Р. Г. П., ЕГН: [ЕГН] сумата от 500 лв., разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в четиринадесет дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ:

